

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทนี้จะได้อธิบายสรุปถึง วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลของการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย รวมทั้งข้อเสนอแนะ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพความพร้อมเกี่ยวกับปัจจัยในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาสภาพความพร้อมของครูเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา
3. เพื่อนำเสนอแนวทางในการนิเทศการสอนครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2529 จำนวน 1,710 คน โดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียนได้ดังนี้

- 1.1 ประชากรในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่ จำนวนทั้งสิ้น 108 คน
- 1.2 ประชากรในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง จำนวนทั้งสิ้น 462 คน

1.3 ประชากรในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก จำนวนทั้งสิ้น 793 คน

1.4 ประชากรในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กมาก จำนวนทั้งสิ้น

347 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คำนวณจากจำนวนประชากรทั้งหมด โดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน (Tato Yamane) ได้ตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 324 คน จำแนกตามขนาดโรงเรียนได้ดังนี้

2.1 ตัวอย่างประชากรจากโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่มีจำนวนทั้งสิ้น 20 คน

2.2 ตัวอย่างประชากรจากโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลางมีจำนวนทั้งสิ้น 88 คน

2.3 ตัวอย่างประชากรจากโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก มีจำนวนทั้งสิ้น 150 คน

2.4 ตัวอย่างประชากรจากโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กมาก มีจำนวนทั้งสิ้น 66 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามและแบบวัดความเข้าใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในส่วนของแบบสอบถามจะเป็นการสำรวจในค่านิยามภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม สภาพความพร้อมเกี่ยวกับปัจจัยในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ และสภาพความพร้อมของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (checklist) และแบบคำถามปลายเปิด (open-ended) ส่วนแบบวัดความเข้าใจจะเป็นการสำรวจความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอน โดยมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (multiple choice)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การส่งและเก็บแบบสอบถามและแบบวัดความเข้าใจ ผู้วิจัยได้ส่งและเก็บคืนทางไปรษณีย์ทั้งหมด ได้แบบสอบถามและแบบวัดความเข้าใจคืนจำนวน 299 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92.28 ของจำนวนแบบสอบถามและแบบวัดความเข้าใจทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลด้านสภาพความพร้อมเกี่ยวกับปัจจัยในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ และข้อมูลด้านสภาพความพร้อมของนักเรียน โดยใช้ค่าร้อยละ ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และข้อมูลส่วนที่เป็นปลายเปิดวิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและแบบวัดความเข้าใจ

ปรากฏว่า ผู้ตอบในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่มาก และเล็ก เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ส่วนขนาดเล็กมากเป็นเพศชายมากกว่า และเมื่อพิจารณา รวมทุกขนาด ปรากฏว่า เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ผู้ตอบส่วนใหญ่ในโรงเรียนทุกขนาด มีอายุอยู่ในช่วง 20-30 ปี และจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้ตอบในโรงเรียนขนาดใหญ่มากมีส่วนมากมีประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษในช่วง 6-10 ปี ส่วนผู้ตอบในโรงเรียนขนาดกลาง เล็ก และเล็กมาก ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ 1-5 ปี และส่วนใหญ่ไม่เคยผ่านการอบรมการสอนภาษาอังกฤษมาก่อน

ในค่านสภาพการปฏิบัติงาน ปรากฏว่า ผู้ตอบในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่มาก และขนาดเล็กมาก ส่วนใหญ่สอน 12-18 ชั่วโมง และผู้ตอบในโรงเรียนขนาดใหญ่มาก กลาง และเล็ก ส่วนใหญ่สอน 2-3 รายวิชาต่อภาคเรียน ส่วนผู้ตอบในโรงเรียนขนาดเล็กมาก ส่วนใหญ่สอนมากกว่า 3 รายวิชาต่อภาคเรียน ผู้ตอบส่วนใหญ่

ในโรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดกลาง ต้องสอนนักเรียน 31-40 คนในแต่ละชั้น ส่วน
 ผู้สอนในโรงเรียนขนาดเล็ก และขนาดเล็กมาก สอนนักเรียนในแต่ละชั้นไม่เกิน 30 คน
 และผู้สอนส่วนใหญ่ในโรงเรียนทุกขนาดเป็นครูสอนภาษาอังกฤษด้วยควมสมัครใจเอง
 และในการปฏิบัติงานนั้นผู้สอนส่วนใหญ่ในโรงเรียนทุกขนาดเป็นครูประจำชั้นและปฏิบัติ
 หน้าที่อื่น ๆ ด้วย หน้าที่อื่น ๆ ที่ปฏิบัติมากที่สุด คือ งานการเงิน งานวิชาการ และงาน
 สหกรณ์โรงเรียน

2. สภาพความพร้อมเกี่ยวกับปัจจัยในการจัดการเรียนการสอน

2.1 สภาพความพร้อมเกี่ยวกับปัจจัยในการจัดการเรียนการสอนด้าน ผู้บริหาร

ปรากฏว่า ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษาทุกขนาด
 ส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนด้านขวัญและกำลังใจจากผู้บริหารดีมาก แต่ในเรื่องของการ
 สนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอน การส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในการใช้สื่อ
 การให้ความรู้ความเข้าใจและช่วยเหลือด้านจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
 และการให้บริการหนังสือและข่าวสารในการเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียน
 การสอนวิชาภาษาอังกฤษแก่ครู ปรากฏว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ในโรงเรียนทุกขนาดให้การ
 สนับสนุนและส่งเสริมน้อย และเมื่อครูมีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
 ผู้บริหารส่วนใหญ่ในโรงเรียนทุกขนาดให้ความช่วยเหลือพอสมควร

2.2 สภาพความพร้อมเกี่ยวกับปัจจัยในการจัดการเรียนการสอนด้าน ห้องสมุด

ในส่วนของบรรณารักษ์ ปรากฏว่า ในโรงเรียนประถมศึกษา
 ขนาดใหญ่ บรรณารักษ์จัดหนังสือแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษไว้ในห้องสมุดอย่างเพียงพอ
 แต่ในโรงเรียนขนาดกลาง เล็ก และเล็กมาก จัดไว้ค่อนข้างน้อย และเมื่อพิจารณา
 ปรากฏว่า ส่วนใหญ่บรรณารักษ์จัดหนังสือแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษไว้ในห้องสมุดค่อนข้าง
 น้อย ส่วนหนังสือคู่มือการสอนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครูนั้น ปรากฏว่า ในโรงเรียน
 ประถมศึกษาทุกขนาด บรรณารักษ์จัดไว้ในห้องสมุดค่อนข้างน้อย



2.3 สภาพความพร้อมเกี่ยวกับปัจจัยในการจัดการเรียนการสอนด้าน สื่อการเรียนการสอน

ปรากฏว่า ในโรงเรียนประถมศึกษาทุกขนาด ส่วนใหญ่มีวัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอต่อความต้องการในการใช้ของครู แต่สำหรับหนังสือคู่มือการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนทุกขนาด ส่วนใหญ่จัดไว้เพียงพอต่อความต้องการในการใช้ของครู และในเรื่องความรู้ความเข้าใจในการใช้อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครู ปรากฏว่า ครูในโรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดกลาง ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจอย่างดี แต่ในโรงเรียนขนาดเล็ก และเล็กมาก ครูส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจค่อนข้างน้อย และเมื่อพิจารณารวม ปรากฏว่า ครูส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในการใช้อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนค่อนข้างน้อย

2.4 สภาพความพร้อมเกี่ยวกับปัจจัยในการจัดการเรียนการสอนด้าน อาคารสถานที่

ปรากฏว่า โรงเรียนประถมศึกษาทุกขนาด ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาเรื่องแสงสว่างในห้องเรียน และมีเสียงรบกวนนั้น สำหรับเรื่องขนาดของห้องเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ส่วนใหญ่สะดวกกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมาก แต่ในโรงเรียนขนาดเล็กมาก ส่วนใหญ่สะดวกกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนน้อย และเมื่อพิจารณารวมทุกขนาด ปรากฏว่า ส่วนใหญ่มีขนาดของห้องเรียนที่สะดวกกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมาก

3. สภาพความพร้อมของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ปรากฏว่า ในโรงเรียนประถมศึกษาทุกขนาด ส่วนใหญ่เศรษฐกิจของผู้ปกครองเป็นปัญหาต่อการเรียนการสอนมาก สำหรับเรื่องอุปกรณ์การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก เป็นปัญหาต่อการเรียนการสอนน้อย ส่วนในโรงเรียนขนาดเล็กมาก ส่วนใหญ่เป็นปัญหาต่อการเรียนการสอนมาก และเมื่อพิจารณารวม ปรากฏว่า เป็นปัญหาต่อการเรียนการสอนน้อย ในเรื่องสุขภาพและการมาเรียนของนักเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่

ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ส่วนใหญ่เป็นปัญหาต่อการเรียนการสอนน้อย ส่วนในโรงเรียนขนาดเล็กมาก ส่วนใหญ่ไม่เป็นปัญหาต่อการเรียนการสอน และเมื่อพิจารณาทุกขนาดปรากฏว่า ส่วนใหญ่เป็นปัญหาต่อการเรียนการสอนน้อย

4. ความต้องการจำเป็นในการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษ

ปรากฏว่า ครูในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่มาก ส่วนใหญ่มีความต้องการจำเป็นในการนิเทศการสอนระดับน้อยด้านหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล และมีความต้องการจำเป็นระดับปานกลางด้านเนื้อหาวิชา และด้านสื่อการเรียนการสอน สำหรับครูในโรงเรียนขนาดกลาง มีความต้องการจำเป็นในการนิเทศการสอนระดับน้อยด้านหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล มีความต้องการจำเป็นระดับปานกลาง ด้านสื่อการเรียนการสอน และมีความต้องการจำเป็นระดับมาก ด้านเนื้อหาวิชา ส่วนครูในโรงเรียนขนาดเล็ก ส่วนใหญ่มีความต้องการจำเป็นในการนิเทศการสอนระดับน้อยด้านหลักสูตร และด้านการวัดผลและประเมินผล มีความต้องการจำเป็นระดับปานกลางด้านวิธีการสอน และเทคนิคการสอน และด้านสื่อการเรียนการสอน และมีความต้องการจำเป็นระดับมาก ด้านเนื้อหาวิชา สำหรับครูในโรงเรียนขนาดเล็กมาก มีความต้องการจำเป็นในการนิเทศการสอนระดับน้อย ด้านหลักสูตร มีความต้องการจำเป็นระดับปานกลาง ด้านวิธีการสอน และเทคนิคการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล และมีความต้องการจำเป็นระดับมากที่สุด ด้านเนื้อหาวิชา และเมื่อพิจารณาทุกขนาดปรากฏว่า ครูส่วนใหญ่มีความต้องการจำเป็นในการนิเทศการสอนระดับน้อยหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล มีความต้องการจำเป็นระดับปานกลาง ด้านสื่อการเรียนการสอน และมีความต้องการจำเป็นระดับมาก ด้านเนื้อหาวิชา

การอภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย มีข้อค้นพบที่ผู้วิจัยเห็นว่าน่าสนใจและสมควรนำมาอภิปรายผล และเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. สถานภาพส่วนตัวของผู้ทอบแบบสอบถาม

จากผลการวิจัย พบว่า ผู้ทอบแบบสอบถามในโรงเรียนขนาดใหญ่มีสภาพความพร้อมในการ เป็นครูสอนภาษาอังกฤษมากกว่าผู้ทอบในโรงเรียนขนาดเล็กกว่า ไม่ว่าจะ เป็นค้ำานวุฒิการศึกษา วิชาเอก ประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ รวมทั้งการเข้ารับการอบรมการสอนภาษาอังกฤษ เพราะจากข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ผู้ทอบแบบสอบถามในโรงเรียนขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่มีวิชาเอกภาษาอังกฤษ มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ 6-10 ปี และเคยเข้ารับการอบรมการสอนภาษาอังกฤษแล้ว ในขณะที่ผู้ทอบแบบสอบถามในโรงเรียนขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดเล็กมาก ส่วนใหญ่มีวิชาเอกอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษเพียง 1-5 ปี และส่วนใหญ่ยังไม่เคยผ่านการอบรมการสอนภาษาอังกฤษมาก่อน จากความได้เปรียบในค้ำานต่าง ๆ ดังกล่าวนี้อเอง จึงทำให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษมากกว่าครูในโรงเรียนขนาดเล็กกว่า คือ มีความต้องการจำเป็นในการนิเทศการสอนระดับปานกลาง 2 ค้ำานเท่านั้น คือ ค้ำานเนื้อหาวิชา และค้ำานสื่อการเรียนการสอน ในขณะที่โรงเรียนขนาดกลางมีความต้องการจำเป็นในการนิเทศการสอนระดับมาก ค้ำานเนื้อหาวิชา และมีความต้องการจำเป็นระดับปานกลาง ค้ำานสื่อการเรียนการสอน ส่วนครูในโรงเรียนขนาดเล็ก มีความต้องการจำเป็นในการนิเทศการสอนถึง 3 ค้ำาน คือ ค้ำานเนื้อหาวิชา ค้ำานวิธีการสอนและเทคนิคการสอน และค้ำานสื่อการเรียนการสอน สำหรับโรงเรียนขนาดเล็กมาก มีความต้องการจำเป็นในการนิเทศการสอนถึง 4 ค้ำาน คือ ค้ำานเนื้อหาวิชา ค้ำานวิธีการสอนและเทคนิคการสอน ค้ำานสื่อการเรียนการสอน และค้ำานการวัดผลและประเมินผล

จากข้อมูลที่ได้จากการวิจัยพอจะสรุปได้ว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้ครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษมากกว่าครูในโรงเรียนอื่น ๆ เพราะความได้เปรียบใน 3 ประการ คือ มีความรู้ในภาษาอังกฤษดีกว่า เพราะเลือกเรียนเป็นวิชาเอกในขณะที่ศึกษาอยู่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษมากกว่า และเคยผ่านการอบรมการสอนภาษาอังกฤษมาก่อน ทั้งที่ กานคา ๗ ๓๓๓ กล่าวไว้ว่า ในอุดมคติการสอนภาษา ถ้าได้ครูที่เป็นเจ้าของภาษาเองสอน

ด้ง เช่นที่เป็นในประวัติการ เริ่มแรกของการสอนภาษาอังกฤษในเมืองไทยก็จะเป็นการที่
 ยิงถ้าได้ครูผู้เป็นเจ้าของภาษา และเป็นผู้รู้หลักวิชาการในการสอนภาษาต่างประเทศด้วย
 ก็ยิ่งเลิศ เกณฑ์ที่รองลงมาก็คือ ครูไทยที่มีวุฒิความรู้ในหลักการสอนภาษา และมีความรู้
 ทั่วภาษาอังกฤษใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา และครูที่มีวุฒิสามัญสูงเท่าใดก็ยิ่งเป็นที่คาดหวัง
 ว่า จะมีความรู้ในเนื้อหาวิชานั้น ๆ สูง ส่วนวุฒิครูนั้นก็เป็นเรื่องแสดงว่า ครูผู้นั้นได้
 รับการอบรมหลักวิชาเกี่ยวกับการศึกษา หลักการสอนและจิตวิทยาตามที่พอที่จะทำหน้าที่ครู
 ได้ดี (กานดา ณ ถลาง 2519 : 8-12) และสอดคล้องกับการวิจัยของ อ่ำภา
 โขภิกขิต ที่วิจัยพบว่า ครูที่มีวุฒิสูง ความรู้สูง มีความเข้าใจหลักสูตร ได้รับการอบรมและ
 ปักฝนภาษาอังกฤษแผนใหม่ จะช่วยให้การสอนภาษาอังกฤษดำเนินไปด้วยดี (อ่ำภา
 โขภิกขิต 2503 : 95) จึงพอจะสรุปได้ว่า การอบรมการสอนภาษาอังกฤษจะเป็นการ
 เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการ เรียนการสอนให้แก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี
 แต่เท่าที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ ปรากฏว่า ครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับการอบรมการสอน
 และต้องการได้รับความช่วยเหลือด้านนี้มาก ดังที่ วิไล โบว์เสรีวงศ์ ได้วิจัยพบว่า
 ครูต้องการให้มีการสัมมนาหรืออบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ และการ
 อบรมจากเจ้าของภาษาทั้งในค่านเนื้อหาวิชา และวิธีสอน (วิไล โบว์เสรีวงศ์
 2522 : 19) และธีรพงศ์ แก่นอินทร์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาและความต้องการ
 ของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ครูต้องการได้รับการอบรมในค่าน
 เนื้อหาและวิธีสอนภาษาอังกฤษ (ธีรพงศ์ แก่นอินทร์ 2524 : 79) ซึ่งสอดคล้องกับ
 การวิจัยของ รวงทอง คำรังสุกิจ เรื่อง ความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร โรงเรียน
 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เกี่ยวกับการเลือกสอนภาษา-
 อังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า ครูผู้สอนยังไม่พร้อม เพราะไม่ได้เรียนวิชาเอก
 และวิชาโทภาษาอังกฤษ ไม่มีความถนัดในการสอน มีปัญหาในเรื่องการออกเสียงให้เหมือน
 เจ้าของภาษา ยังไม่ได้รับการอบรมการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรพุทธศักราช 2523
 ทั้ง ๆ ที่มีความต้องการที่จะรับการอบรม (รวงทอง คำรังสุกิจ 2525 : 123)
 ดังนั้นสิ่งสำคัญที่ต้องดำเนินการ โดยค่านเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการ เรียนการสอน
 ของครูภาษาอังกฤษก็คือ จัดการอบรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้แก่ครูผู้สอนอย่างทั่วถึง
 เพื่อครูจะได้นำความรู้ที่ได้จากการ อบรมนี้ไปปรับปรุงคุณภาพการจัดการ เรียนของตนให้มี



ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

กล่าวโดยสรุป คือ การจะจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นจะต้องได้ครูที่มีประสิทธิภาพในการสอนภาษาอังกฤษมานานพอสมควร และต้องมีวุฒิสูง คือ ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และได้สอนตรงตามวิชาเอกที่เรียนมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนตามหลักสูตรใหม่นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ควรจะได้ครูที่จบตรงตามวุฒิเป็นผู้สอน เพราะปัญหาที่ยากในการนำหลักสูตร ไปใช้นั้นจะได้รับการปรับปรุงแก้ไขโดยง่าย เนื่องจากครูสอนวิชาภาษาอังกฤษเหล่านี้เป็นครูที่มีวุฒิสูง และได้รับการฝึกฝนมาเพื่อสอนภาษาอังกฤษโดยตรง ย่อมจะมีความรู้ความสามารถทั้งในด้านเนื้อหาวิชา และถ่ายทอดวิชาการ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่ครูได้มีโอกาสเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรควบนั้น ก็น่าจะเป็นที่คาดหวังได้ว่า ความรู้ที่ได้รับจากการอบรมจะมีส่วนช่วยให้ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษจัดการเรียนการสอนให้ดำเนินไปด้วยดีอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ พรรณินี สาคริก กล่าวว่า แม้ตัวผู้เรียนจะไม่ค่อยดี คือ สติปัญญาอ่อน ขาดความสนใจ และสิ่งแวคล้อม คือ สถานที่และอุปกรณ์ต่าง ๆ รวมทั้งหนังสือแบบเรียน และแบบทดสอบที่มีอยู่ไม่ค่อยดี แต่ถ้าครูที่มีความรู้ความสามารถทั้งในด้านเนื้อหาวิชาและการถ่ายทอดวิชาการ ขอบกพร่องอื่น ๆ จะได้รับการปรับปรุงจากครู และทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดี (พรรณินี สาคริก 2514 : 73) ดังนั้นจึงเป็นที่คาดหวังได้ว่าครูภาษาอังกฤษเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ทางด้านการสอนภาษาอังกฤษโดยตรง จะทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 สามารถดำเนินไปได้ อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นโอกาสที่นักเรียนจะได้รับความรู้อย่างถูกต้องสมบูรณ์จากครูเหล่านี้ จึงเห็นสมควรให้มีการสนับสนุนครูที่มีสถานภาพดังกล่าว หรือส่งเสริมให้ครูมีสถานภาพดังกล่าว เพื่อให้เกิดประโยชน์ที่สูงสุดในด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

2. สภาพการปฏิบัติงานของผู้สอนแบบสอนตาม

จากการวิจัยพบว่า ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่ และขนาดเล็กมาก ส่วนใหญ่ต้องสอนมากกว่า 18 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ในขณะที่ครูโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็กส่วนใหญ่ต้องสอน 12-18 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ทั้งยังต้องสอน

2-3 รายวิชาด้วย โดยเฉพาะในโรงเรียนขนาดเล็กมาก ครูต้องสอนมากกว่า 3 รายวิชา ห้างยังต้องปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ นอกเหนือจากการสอนด้วย จากสภาพการปฏิบัติงานดังกล่าว จึงทำให้ครูต้องยุ่งกับการกิจประจำวันของตนเอง จนหาเวลาว่างที่จะศึกษาค้นคว้าเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนของตนได้ยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งครูส่วนใหญ่ไม่ค่อยถนัดอยู่แล้ว ดังนั้นจึงทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยของ อุทัย ภิรมย์รัตน์ ที่ทำการวิจัยเรื่องภาวะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในภาคการศึกษา 10 พบว่า บางโรงเรียนมีจำนวนครูสอนภาษาอังกฤษไม่เพียงพอและผู้บริหารบางโรงเรียนกำหนดเวลาสอนให้แก่ครูมากเกินไป เช่น ให้สอนเกิน 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งมีผลกระทบให้การสอนของครูไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร (อุทัย ภิรมย์รัตน์ 2511 : 19-20) นอกจากนี้ครูยังต้องรับภาระการสอนนักเรียนในแต่ละชั้นค่อนข้างมาก โดยเฉพาะในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลาง มีจำนวนนักเรียนแต่ละชั้นเฉลี่ยอยู่ในช่วง 31-40 คน ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาหรือครูไม่สามารถให้ความสนใจนักเรียนได้ทั่วถึง ดังที่ วรบุษ รัตนประสิทธิ์ ได้วิจัยเรื่อง การสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษา พบว่า ในการสอนของครูมีปัญหานึ่งที่ทำให้การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นอย่างไม่สู้จะไค้ผลดีนัก เพราะห้องเรียนไม่อยู่ในสภาพยืดหยุ่นพอ เนื่องจากจำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นมีมากเกินไปทำให้การดูแลของครูไม่ทั่วถึง จึงพลอยทำให้การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนบางกิจกรรมไค้ยากลำบากขึ้น (วรบุษ รัตนประสิทธิ์ 2503 : 32-35) ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ศรีวิชัย สุวรรณภักดี ในเรื่องปัญหาการสอนของครูที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนว่า จำนวนนักเรียนในแต่ละห้องมีมากเกินไป ทำให้ครูดูแลไม่ทั่วถึง การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ ให้นักเรียนเป็นไปไค้ยากความยากลำบาก นักเรียนแต่ละคนไม่มีโอกาสฝึกทักษะต่าง ๆ ทางภาษาไค้บ่อยครั้ง จึงไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (ศรี วิชัย สุวรรณภักดี 2522 : 76-77) และตรงกับข้อคิดเห็นของ สำอางค์ นีรัญบุรณะพินธ์ ที่ว่า การสอนภาษาอังกฤษไม่ประสบผล เพราะจำนวนนักเรียนในห้องมีมากเกินไปทำให้ความสนใจและเวลาที่ครูจะให้กับนักเรียนมีน้อย นักเรียนจึงมีโอกาสดีกน้อยตามไปไค้ด้วย (สำอางค์ นีรัญบุรณะพินธ์ 2524 : 47-48)

จากที่กล่าวมาแล้วพอจะสรุปได้ว่า ครูภาษาอังกฤษประสบปัญหาที่เกิดจากจำนวนนักเรียนในห้องมีมากเกินไป ทำให้ไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบางกิจกรรมให้กับเด็กได้อย่างทั่วถึง ครูต้องรับภาระการสอนหลายชั่วโมงต่อสัปดาห์ ทั้งยังต้องสอน 2-3 รายวิชา และต้องปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ นอกเหนือจากการสอนด้วย จึงเป็นเหตุให้ครูไม่สามารถดำเนินการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังนั้นทางโรงเรียน คือ ผู้บริหารควรดำเนินการแก้ไข โดยการจัดแบ่งจำนวนนักเรียนในแต่ละห้องให้เหมาะสมและสะดวกกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ลดภาระค้ำสอนหลาย ๆ วิชาให้เหลือเพียง 1-2 วิชา และเป็นวิชาที่ครูผู้นั้นมีความถนัดในการสอนด้วย รวมทั้งลดงานด้านอื่น ๆ ให้น้อยลงเพื่อให้ครูสามารถทุ่มเทเวลาให้กับการเรียนการสอนได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ครูผู้สอนเองก็ควรจะหาวิธีการสอนที่เหมาะสมเพื่อลดปัญหาค้นจำนวนนักเรียนที่มีมากเกินไปด้วยการใช้เทคนิควิธีสอนหลาย ๆ แบบ เช่น การแบ่งกลุ่มนักเรียนในการฝึกทักษะหรือจัดกิจกรรม รวมทั้งการรู้จักเลือกใช้อุปกรณ์การสอนที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนของตนด้วย

3. สภาพความพร้อมเกี่ยวกับปัจจัยในการจัดการเรียนการสอน

3.1 คำนผู้บริหาร

จากผลการวิจัย พบว่า ครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ในโรงเรียนทุกขนาดได้รับการสนับสนุนด้านขวัญและกำลังใจจากผู้บริหารดีมาก และเมื่อครูพบปัญหาในการจัดการเรียนการสอนผู้บริหารให้ความช่วยเหลือพอสมควร แต่ที่เป็นปัญหามากคือ จากผลการวิจัย พบว่า ครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ในโรงเรียนทุกขนาดได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนและบริการจากผู้บริหารน้อยในเรื่องสื่อการเรียนการสอน การให้ความรู้ความเข้าใจในการใช้สื่อและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนการให้บริการหนังสือและข่าวสารในการเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นผลให้ครูไม่สามารถดำเนินการสอนของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ซึ่งตรงกับที่ กานคา ณ ถลาง ได้กล่าวไว้ว่า บางครั้งจะพบว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษประสบปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหาร เช่น ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ไม่สนับสนุนงาน

ภาษาอังกฤษเท่าที่ควร งบประมาณหรือกิจกรรมด้านนี้มักไม่ได้รับการเอาใจใส่ จึงทำให้
 ขาดงบประมาณในการจัดหาหรือจัดซื้ออุปกรณ์ ทำให้การสอนภาษาอังกฤษไม่สู้จะได้ผลดีนัก
 และบางครั้งผู้บริหารมักไม่อนุญาตให้ครูสอนภาษาอังกฤษไปเข้ารับการอบรมตามควร
 เพราะไม่อาจหาครูสอนแทนได้ และเกรงว่าจะสิ้นเปลืองงบประมาณ (กานดา ณ ถลาง
 2519 : 14) และจากการวิจัยของ อุทัย ภิรมย์รัตน์ เรื่องภาวะการเรียนการสอน
 ภาษาอังกฤษในภาคการศึกษา 10 พบว่า ครูภาษาอังกฤษไม่ได้รับการฝึกอบรมเทคนิค
 วิธีสอน ตลอดจนพื้นฐานความรู้ต่าง ๆ ของวิชาภาษาอังกฤษอย่างทั่วถึง เพราะผู้บริหาร
 บางโรงเรียนไม่สนับสนุน เพราะเกรงไปว่าจะไม่มีครูสอนแทน และไม่มียกงบประมาณใน
 การส่งไปฝึกอบรม นอกจากนี้โรงเรียนยังขาดงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ใน
 การสอนและในการจัดทำข้อทดสอบ (อุทัย ภิรมย์รัตน์ 2511 : 19-21) ซึ่งสอดคล้อง
 กับการวิจัยของ จิระสิทธิ ที่พบว่า ผู้บริหารให้ความสำคัญของงานด้านวิชาการอยู่ใน
 อันดับที่ 4 จากงาน 5 ด้าน (จิระสิทธิ 2519 : 73-74) และนิพนธ์ รอคภัย
 ได้วิจัยพบว่า ผู้บริหารปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านงานวิชาการ
 ในโรงเรียน และด้านสื่อการเรียนการสอนในระดับน้อยที่สุด (นิพนธ์ รอคภัย 2525 :
 247-253) ซึ่งจากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนทุกขนาดได้รับความ
 ความรู้ความเข้าใจและช่วยเหลือด้านการจัดการเรียนการสอนจากผู้บริหารน้อย ทำให้
 ครูต้องศึกษาหาความรู้เอง และจัดการเรียนการสอนตามความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่ซึ่ง
 อาจไม่ถูกต้อง และครูได้รับการสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอนน้อย ทำให้มีจำนวน
 ไม่เพียงพอ ครูจึงใช้สื่อการเรียนการสอนเท่าที่มีอยู่ การเรียนการสอนบางเนื้อหาจึงอาจ
 ไม่ได้ผลเท่าที่ควร ทำให้งานวิชาการหรืองานด้านการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน
 เป็นไปอย่างเฉื่อยช้า ขาดประสิทธิภาพ และไม่อาจบรรลุจุดหมายของหลักสูตรได้

จากสภาพการณ์และปัญหาดังกล่าว หน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบด้าน
 การบริหารการศึกษา และการพัฒนาผู้บริหาร อาทิเช่น สำนักงานคณะกรรมการการประณ-
 ศึกษาแห่งชาติ สถาบันพัฒนาผู้บริหาร สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่จัดสอนทางค่าน
 บริหารการศึกษา รวมไปถึงหน่วยศึกษานิเทศก์ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ควรได้
 จัดการอบรมสัมมนาประชุมชี้แจง เกี่ยวกับนโยบายและแนวปฏิบัติด้านการบริหารการศึกษา
 ให้ผู้บริหารได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของงานบริหารวิชาการว่า เป็นงานหัวใจของ

การบริหารงานในโรงเรียน เพราะผลงานทางวิชาการจะเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงคุณภาพทางการศึกษาของโรงเรียนว่าอยู่ในระดับใด ดังที่ สมิท ครอนส์ และแอทกินสัน (Smith Kronse and Atkinson) ได้จัดลำดับให้งานบริหารด้านวิชาการ เป็นงานที่มีความสำคัญ และต้องปฏิบัติมากเป็นอันดับหนึ่งของงานบริหารในโรงเรียน (Smith Kronse and Akinson 1961 : 147) งานวิชาการจึงเป็นหน้าที่สำคัญที่ผู้บริหารต้องเร่งปฏิบัติให้บรรลุผลควรส่งเสริมค่านิยมและกำลังใจของครูอาจารย์ในโรงเรียนในด้านการปฏิบัติงาน โดยการยึดผลงานด้านการเรียนการสอนหรือด้านวิชาการ เป็นหลัก ในการพิจารณาความดีความชอบ อีกทั้งนิเทศงานวิชาการ การให้ความรู้ความเข้าใจและช่วยเหลือครูอาจารย์ด้านการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งให้การสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ จะเป็นการเสริมสร้างประสิทธิภาพและพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมายปลายทางได้อย่างดียิ่ง

บรรพารักษ์ จากผลการวิจัย พบว่า ในโรงเรียนประถมศึกษาทุกขนาด การจัดหนังสือแบบเรียนและหนังสือคู่มือการสอนวิชาภาษาอังกฤษไว้ในห้องสมุดจัดไว้ค่อนข้างน้อย มีเพียงโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่เท่านั้นที่จัดหนังสือแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษไว้ในห้องสมุดอย่างเพียงพอ ทำให้นักเรียนบางส่วนที่ไม่ได้ใช้หนังสือมีประสบการณ์ไม่สมบูรณ์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียนขนาดเล็กที่ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนขาดแคลนอุปกรณ์การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เช่น หนังสือแบบเรียน อันทำให้เป็นปัญหาต่อการเรียนการสอนมาก ในเรื่องนี้ เจ. โคนาลด์ โบเวน (J. Donald Bowen) ได้สรุปถึงความต้องการของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่สองว่า ครูต้องการให้มีการอบรมสัมมนา เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่ใหม่ ๆ และต้องการให้มีการอธิบายข้อความในตำราค้นคว้าและคู่มือให้ครูได้ทราบเป็นอย่างดี พร้อมทั้งยกตัวอย่างให้เห็นชัดเจนพอที่จะนำไปปฏิบัติจริงได้ และต้องการให้ห้องสมุดโรงเรียนมีหนังสือ ตำราค้นคว้าที่เกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษไว้บ้าง (J. Donald Bowen 1962 : 6) และจากการวิจัยของ บรรจง นิวาสะบุตร พบว่า ห้องสมุดโรงเรียนมีหนังสือและวัสดุไม่เพียงพอ ชาวศษุอุปกรณที่สำคัญและจำเป็น (บรรจง นิวาสะบุตร 2519 : 170-174) ในขณะที่ เกษม นิยมราษฎร์ ได้วิจัยพบว่า หนังสืออ่านประกอบในห้องสมุดมีน้อย ไม่ได้มาตรฐาน (เกษม นิยมราษฎร์ 2520 : 78) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รวงทอง คำรงสุกิจ เรื่อง ความคิดเห็น

ของครูและผู้บริหาร โรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เกี่ยวกับการเลือกสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า ผู้บริหารและครู ส่วนมากมีความเห็นว่า ความพร้อมของเอกสารต่าง ๆ เช่น หลักสูตร คู่มือครู คู่มือวีดิผล แบบบันทึกผล แบบรายงานผลและแบบฝึกทักษะสำหรับวิชาภาษาอังกฤษยังไม่มี ถ้าพิจารณา เกี่ยวกับความเพียงพอของสื่อการเรียน ทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนจำนวนมากเห็นว่า ทจนานุกรม อังกฤษ-ไทย บัตรคำ รูปภาพ และคำราชาศัพท์ครูมีไม่พอใช้ (รวงทอง คำรงสุกิจ 2525 : 120-121) จึงพอจะสรุปได้ว่า การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ยังประสบปัญหาการขาดแคลนเรื่อง หนังสือแบบเรียน คู่มือการสอนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับครูอีกมาก และเมื่อในห้องสมุดไม่ได้จัดหาไว้ให้เพียงพอก็ทำให้ครูและนักเรียน ไม่สามารถดำเนินการเรียนการสอนได้อย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีอย่างบ่งที่จะต้องมีการปรับปรุงสภาพ และจำนวนหนังสือในห้องสมุดให้มีเพียงพอกับความต้องการในการใช้ของครูและนักเรียน เพื่อให้การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลในการพัฒนาคุณภาพทั้งในส่วนของครูและนักเรียน

3.2 คำนสื่อการเรียนการสอน

จากผลการวิจัย พบว่า โรงเรียนประถมศึกษาทุกขนาดมีจำนวน วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่เพียงพอกับความต้องการในการใช้ของครู และครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนขนาดเล็ก และขนาดเล็กมาก ยังมีปัญหาในเรื่องความรู้ความเข้าใจในการใช้อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งในเรื่องนี้ รัสเซล ฮาโรลด์ บิชอป (Russell Harold Bishop) ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษประการหนึ่งนั้น เกิดจากการที่ครูขาดความรู้ในการนำอุปกรณ์มาใช้ให้สอดคล้องกับเทคนิควิธีสอน ครูไม่เข้าใจว่าจะใช้อุปกรณ์อะไรที่จะกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนให้สอดคล้องกับระดับของผู้เรียน จากปัญหาคงกล่าวทำให้ครูไม่นิยมใช้อุปกรณ์การสอน และอีกประการหนึ่งเกิดจากความไม่เพียงพอ ไม่พร้อมของอุปกรณ์การสอน (Russell Harold Bishop 1967 : 2073-2094) และจากการวิจัยของ จันตรี กุลตะวาทีน เรื่อง ความคิดเห็นของครูสอน ภาษาอังกฤษต่อปัญหาการสอนระดับประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า การจัดทำและการใช้อุปกรณ์การสอนเป็นปัญหามาก คือ

ครูไม่ชำนาญในการผลิตอุปกรณ์การสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่มีเวลาและทุนในการจัดทำอุปกรณ์ไม่ตรงกับเนื้อหาในบทเรียน ครูขาดความรู้ความเข้าใจในการสงวนรักษาอุปกรณ์ที่มีอยู่และใช้แล้ว ขาดสถานที่เก็บรักษาอุปกรณ์เกรงว่าการใช้อุปกรณ์จะทำให้การสอนไม่ทันหลักสูตร ขาดทักษะในการคัดเลือกอุปกรณ์การสอนที่มีอยู่หรือใช้แล้วให้เกิดประโยชน์ (จันทร์ คุปตะวาทีน 2521 : 71) นอกจากนี้การวิจัยของ ญาคา ซีระวิภาวี ยังพบว่า ปัญหาสำคัญประการหนึ่งของการใช้อุปกรณ์การสอนนั้นเกิดจากอุปกรณ์ที่มีอยู่ไม่เพียงพอ และไม่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นที่จะใช้ (ญาคา ซีระวิภาวี 2524 : 82-83) และจากผลการวิจัยของ ซีรพงศ์ แก่นอินทร์ พบว่า ปัญหาการเรียนการสอนประการหนึ่งของครูในส่วนที่เกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน คือ ครูไม่มีความรู้และทุนในการจัดทำอุปกรณ์การสอน (ซีรพงศ์ แก่นอินทร์ 2524 : 79-80)

จากผลการวิจัยและข้อคิดเห็นที่น่าเสนอตั้งกล่าวข้างต้นพอจะสรุปได้ว่า แม้ครูส่วนใหญ่จะเห็นความสำคัญและความจำเป็นของการใช้อุปกรณ์การสอน แต่ก็ต้องประสบกับปัญหาในเรื่องการขาดแคลนอุปกรณ์ และขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้อุปกรณ์เหล่านี้ให้ถูกต้องเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่สอน จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังนั้นหน่วยงานหรือบุคคลที่มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในเรื่องนี้ไม่ว่า จะเป็นระดับกรม กอง หรือระดับโรงเรียนก็ตาม ควรริบหาวิธีแก้ไขปัญหากับจำนวน และความเหมาะสมของวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน โดยอาจเริ่มตั้งแต่สำรวจความต้องการในการใช้จากครูผู้สอนโดยตรง เมื่อได้ข้อมูลแล้วจะได้เร่งดำเนินการช่วยเหลือด้านการจัดสรรงบประมาณให้แก่โรงเรียนที่ขาดแคลนอุปกรณ์ให้มากขึ้น นอกจากนี้ยังอาจส่งเสริมให้ครูมีความรู้ในการผลิตวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษขึ้นใช้เองด้วย โดยการจัดหาวิทยากรที่มีความรู้ ความชำนาญด้านการผลิตวัสดุอุปกรณ์มาอบรมให้ความรู้เกิดในโรงเรียน โดยอาศัยวัสดุที่มีในท้องถิ่นเป็นหลัก และสิ่งสำคัญที่สุดก็คือ ควรมีการอบรมหรือแจกเอกสาร เผยแพร่ให้ความรู้ในเรื่องการเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ให้เหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่จะสอนด้วย เพื่อให้การผลิตและการใช้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพอันจะส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษบรรลุผลตามจุดหมายของหลักสูตรในที่สุด



3.3 คำนวณอาคารสถานที่

จากการวิจัย พบว่า โรงเรียนประถมศึกษาทุกขนาดไม่มีปัญหาเกี่ยวกับห้องเรียนที่ใช้จัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของขนาดที่สะดวกต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เสียงรบกวน และแสงสว่างในห้องเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ รวงทอง คำรงสุกิจ ที่พบว่า สภาพห้องเรียนที่ใช้จัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษมีความพร้อมพอสมควร (รวงทอง คำรงสุกิจ 2525 : ๑) แต่อย่างไรก็ดี จากข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดกลาง ยังคงมีปัญหาเกี่ยวกับ จำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นที่มีค่อนข้างมาก คือ เฉลี่ย 31-40 คนต่อชั้นเรียน ซึ่งทำให้มีปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังที่ได้อธิบายมาแล้วในเรื่องสภาพการปฏิบัติงานของผู้ทอแบบสอบถาม ดังนั้นสิ่งที่ต้องแก้ไขเพื่อลดปัญหาค้นนี้ คือ ผู้บริหารโรงเรียนควรจัดแบ่งนักเรียนในแต่ละชั้นให้สะดวกกับการที่ครูผู้สอนจะสามารถดูแลได้อย่างทั่วถึง และถ้ามีปัญหาเกี่ยวกับอาคารสถานที่ที่ไม่เพียงพอ ก็ควรเร่งรีบดำเนินการแก้ไขโดยของงบประมาณเพิ่มเติมเพิ่มจำนวนอาคารสถานที่ จากทางราชการ หรืออาจขอความช่วยเหลือจากทางเอกชนด้วยก็ได้ และเมื่อปัญหาค้นอาคารสถานที่หมดไป การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ก็จะสามารถดำเนินไปได้อย่างราบรื่นภายใต้สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

4. สภาพความพร้อมของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

จากการวิจัย พบว่า ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษนั้น นักเรียนไม่มีปัญหาในด้านสุขภาพและการมาเรียน แต่ที่เป็นปัญหาและเป็นอุปสรรคต่อการเรียน คือ ด้านเศรษฐกิจของผู้ปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า โรงเรียนประถมศึกษาทุกขนาดประสบปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน อันเนื่องมาจากเศรษฐกิจของผู้ปกครองมาก เพราะเมื่อนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในฐานะยากจนจึงไม่สามารถจัดหาอุปกรณ์การเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ครบ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือแบบเรียน บัตรภาพ บัตรคำ ฯลฯ ทำให้นักเรียนไม่สามารถเรียนวิชาที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร จริงอยู่ที่การศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษามากับคัมภีร์ที่รัฐพึงต้องให้บริการแก่เยาวชนของชาติ แต่เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนา ฐานะทาง

เศรษฐกิจของชาติไม่เชื่อว่าระรวยมาก จึงไม่สามารถทุ่มเทงบประมาณให้กับการศึกษาของชาติได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นจำนวนวัสดุอุปกรณ์จึงจำเป็นต้องการจัดการศึกษาที่ทางรัฐจัดให้แก่โรงเรียนจึงไม่มากพอที่จะแก้ปัญหานี้ได้ ดังจะเห็นได้จากการวิจัยของ บรรจง นิวาสะบุตร ที่พบว่า ห้องสมุดโรงเรียนมีหนังสือและวัสดุไม่เพียงพอ ชาติวัสดุอุปกรณ์ที่สำคัญและจำเป็น (บรรจง นิวาสะบุตร 2519 : 170-174) และจากการวิจัยของ รวงทอง คำรงสุกิจ พบว่า ความพร้อมของเอกสารต่าง ๆ เช่น หลักสูตร คู่มือครู คู่มือวัดผล แบบบันทึกผล แบบรายงานผลและแบบฝึกทักษะสำหรับวิชาภาษาอังกฤษยังไม่มี (รวงทอง คำรงสุกิจ 2525 : 120-121)

เมื่อโรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาเช่นนี้ และทางราชการก็ไม่อาจให้ความช่วยเหลือได้อย่างเต็มที่ จึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหาร โรงเรียนที่จะต้องแก้ไขปัญหานี้เอง โดยอาจขอความอนุเคราะห์หรือความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่น ๆ หรือหน่วยงานเอกสาร ในการบริจาคหรือจัดหาหนังสือแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์อื่น ๆ ที่จำเป็นในการเรียนให้แก่นักเรียนที่ขาดแคลน นอกจากนี้ยังต้องรู้จักใช้หนังสือแบบเรียนและวัสดุอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ทางราชการจัดหาให้ด้วยความประหยัดให้มีสูญหาย หรือเสียหายได้โดยง่าย เพื่อให้สามารถใช้งานได้เป็นเวลานานและเกิดประโยชน์สูงสุด และนักเรียนที่ขาดแคลนก็จะได้ใช้ประโยชน์จากวัสดุอุปกรณ์ดังกล่าวได้อย่างเต็มที่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของคนให้บรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร ในที่สุด

5. สภาพความรู้ความเข้าใจในการจัดการ เรียนการสอนของครูภาษาอังกฤษ

5.1 กำนหลักสูตร

จากผลการวิจัย พบว่า ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษาทุกชนามีความรู้ความเข้าใจก้านหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับมากเหมือนกันหมด ซึ่งแตกต่างจากผลการวิจัยของ วิไล โภวีเสวีวงศ์ เรื่องปัญหาการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในเขตการศึกษา 6 พบว่า ครูยังมีปัญหาความไม่เข้าใจในการนำหลักสูตรไปใช้และบทบาทของตนเอง เพราะการอบรมครูเพื่อเตรียมการใช้หลักสูตรที่ครูได้รับนั้นเป็นการอบรมกระตั้นหัน และมีระยะเวลาในการอบรมจำกัด

เมื่อเทียบกับเนื้อหาความรู้ ความใหม่ของหลักสูตรที่ครูจะต้องทำความเข้าใจ ประกอบกับการอบรมเป็นทอด ๆ ย่อมทำให้ครูไม่เข้าใจหลักสูตรอย่างแท้จริงได้ (วิล โบว์เสวีวงศ์ 2522 : 4-9) สำหรับ วันทนีย์ ปกรโพน และเพ็ญศรี คิสกะประกาย ได้ศึกษามีปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ครูส่วนมากเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นบางส่วน และบางคนไม่เคยทราบว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีอย่างไรบ้าง (วันทนีย์ ปกรโพน และเพ็ญศรี คิสกะประกาย 2521 : 29-30) และรุจา เถาว์ลัย ที่ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างชุดการสอนแบบ ศูนย์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ปัญหาการเรียน การสอนภาษาอังกฤษนั้น ส่วนหนึ่งเกิดจากตัวครูเอง คือ การที่ครูไม่เข้าใจจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร (รุจา เถาว์ลัย 2524 : 12)

ถึงแม้ผลการวิจัยหลาย ๆ เรื่องจะระบุชัดเจนว่า ครูส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจเรื่องของหลักสูตรดีพอ ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยในเรื่องนี้ ซึ่งอาจจะอธิบาย ได้ว่าเป็นเพราะ การวิจัยดั้งที่กล่าวมาแล้วเป็นการวิจัยที่เริ่มทำหลังการเปลี่ยนแปลง หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ไม่นานนัก คือ ประมาณ 1-4 ปี จึงเป็นไปได้ มากกว่าครูจะไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตรอย่างแท้จริง แต่การวิจัยครั้งนี้ได้ ทำการวิจัยหลังจากที่ใช้หลักสูตรมาแล้วถึง 10 ปี และเวลาที่ผ่านมานานพอสมควร เช่นนี้ ย่อมเป็นธรรมดาอยู่เองที่ครูจะมีโอกาสศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในเรื่องของหลักสูตรได้ มากขึ้น จนมีความรู้ความเข้าใจมากดังผลการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งผู้มีหน้าที่ในการนิเทศการสอน ไม่ว่าจะเป็นศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องในจังหวัดนครราชสีมา ควร จะได้ดำเนินการนิเทศการสอนโดยพิจารณาตามความเหมาะสมของระดับความรู้ความ เข้าใจในการนิเทศการสอนต่อไป

5.2 กำนเนื้อหาวิชา

จากผลการวิจัย พบว่า ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา ขนาดใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาระดับ ปานกลาง ในขณะที่โรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก มีความรู้ความเข้าใจระดับน้อย และโรงเรียนขนาดเล็กมาก มีความรู้ความเข้าใจระดับน้อยที่สุด ซึ่งในเรื่องนี้ สุโร พงษ์ทองเจริญ มีความเห็นว่า ครูบางคนยังมีความรู้ไม่ได้มาตรฐาน มีความรู้ใน

เนื้อหาวิชาไม่แม่นยำแน่นอนแพ้นเพียงพอ ได้รับการฝึกฝนมาไม่เพียงพอ ทำให้มีความรู้ความชำนาญน้อย (สุโร พงษ์ทองเจริญ 2519 : 50) และอุทัย ภิรมย์รัตน์ ได้วิจัยพบว่า ครูมีความต้องการการช่วยเหลือจากทางราชการในเรื่องตำราสำหรับค้นคว้า และเอกสารทางวิชาการในค่านเนื้อหาวิชา (อุทัย ภิรมย์รัตน์ 2511 : 19-23) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุนันทา คุรงค์พันธ์ ที่พบ ครูภาษาอังกฤษต้องการให้มีการนิเทศการสอนค่านเนื้อหาวิชาอยู่ในระดับมาก (สุนันทา คุรงค์พันธ์ 2527 : ๑)

แต่จากผลการวิจัยครั้งนี้ จะเห็นว่า ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจค่านเนื้อหาวิชามากกว่าโรงเรียนขนาดอื่น ๆ ซึ่งอาจเป็นเพราะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่มีวิชาเอกภาษาอังกฤษ การโค้ชสอนวิชาที่ตรงกับความรู้ของตนย่อมเป็นหลักประกันได้ว่า ครูผู้นั้น จะมีความรู้ในเนื้อหาวิชามากกว่าครูอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องสอนเพราะความจำเป็น โดยขาดความรู้ความชำนาญในวิชาที่สอนนั้น นอกจากนี้ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนขนาดใหญ่ ยังมีประสบการณ์ในการสอนมากกว่าครูในโรงเรียนขนาดอื่น ๆ คือ มีประสบการณ์ 6-10 ปี ในขณะที่ครูในโรงเรียนขนาดอื่น ๆ มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษเพียง 1-5 ปี เท่านั้น สำหรับในโรงเรียนขนาดเล็กนั้น ผลการวิจัยพบว่า ครูภาษาอังกฤษมีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประสบการณ์ในการสอนน้อย คือ 1-5 ปี ขาดแคลนหนังสือ ตำรา หรือเอกสารเพื่อใช้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม และที่สำคัญที่สุด คือ ครูส่วนใหญ่ในโรงเรียนขนาดเล็กมาก ไม่เคยผ่านการอบรมการสอนภาษาอังกฤษมาก่อน จึงทำให้มีความรู้ความเข้าใจระดับน้อยที่สุด

จากที่กล่าวมานี้ จะเห็นว่า ครูภาษาอังกฤษยังต้องการเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจค่านเนื้อหาวิชาอยู่มาก โดยเฉพาะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนขนาดเล็กมาก ซึ่งผู้มีหน้าที่ในการนิเทศการสอน ไม่ว่าจะเป็นศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องในจังหวัดนครราชสีมา ควรจะโค้ดำเนินการนิเทศการสอน โดยพิจารณาตามความเหมาะสมของระดับความรู้ความเข้าใจในการนิเทศการสอนต่อไป

5.3 ค่านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน

จากผลการวิจัย พบว่า ครูภาษาอังกฤษให้โรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่ และขนาดกลาง มีความรู้ความเข้าใจค่านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน

ระดับมาก ส่วนใหญ่โรงเรียนขนาดเล็ก และขนาดเล็กมาก มีความรู้ความเข้าใจระดับปานกลาง แสดงว่าครูยังต้องการเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในด้านนี้อยู่อีก เพราะวิธีการสอนและเทคนิคการสอนที่ดี และเหมาะสมกับเนื้อหาจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้ ซึ่งในเรื่องนี้ สังก อุทรานันท์ ได้ให้ข้อคิดเห็นไว้ว่า การเลือกเทคนิควิธีสอนนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องเลือกเทคนิควิธีการสอนให้เหมาะสมกับธรรมชาติของเนื้อหาวิชาต่าง ๆ และขณะเดียวกันก็ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับความสนใจหรือวัยของผู้เรียนด้วย ซึ่งการเลือกใช้เทคนิคและวิธีสอนควรรู้ขึ้นอยู่กับผู้สอนแต่ละคนโดยมีข้อที่ควรพิจารณา คือ ควรจะเลือกเทคนิควิธีสอนที่เห็นว่าคุณเองสามารถจะทำให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะและเจตคติที่ดีได้มากที่สุด (สังก อุทรานันท์ 2525 : 65) แต่จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ครูภาษาอังกฤษยังคงมีปัญหาในเรื่องความรู้ความเข้าใจด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอนอยู่ ซึ่งตรงกับการวิจัยของ วรบุษ รัตนประสิทธิ์ ที่ทำการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการสอนในค่านต่าง ๆ และความต้องการของครูภาษาอังกฤษ พบว่า ครูขาดความรู้ในการใช้เทคนิคการสอน ดังนั้นจึงใช้วิธีสอนแบบที่ครูเป็นฝ่ายพูดและสอนไปตามหนังสือ นักเรียนมีหน้าที่รับฟังและท่องจำเท่านั้น ดังนั้นครูจึงต้องการได้รับการสนับสนุนให้มีโอกาสไปรับการอบรมเพิ่มเติมในค่านวิธีสอนเพื่อนำมาปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น (วรบุษ รัตนประสิทธิ์ 2503 : 19-23) ส่วนวิรัตน์ ไวยกุล ได้วิจัยพบว่า ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในค่านกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น เกิดจากการที่ครูขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ทักษะทั้ง 4 สัมพันธ์กัน ดังนั้นครูจึงต้องการได้รับคำแนะนำหรือศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ทักษะสัมพันธ์กัน (วิรัตน์ ไวยกุล 2513 : 99-102) ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ สุนันทา กุรงค์พันธุ์ ที่พบว่า ครูมีความต้องการการนิเทศการสอนทักษะวิธีสอนอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะในเรื่องการเลือกใช้เทคนิควิธีสอนใหม่ ๆ เพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียนให้สอดคล้องกับทักษะการฟังและการพูด (สุนันทา กุรงค์พันธุ์ 2527 : 102)

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ครูภาษาอังกฤษให้โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก และขนาดเล็กมาก มีความรู้ความเข้าใจด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอนน้อยกว่าครูในโรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดกลาง ที่เป็นเช่นนี้ น่าจะมาจาก

เหตุผลที่ว่า ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนขนาดเล็ก และขนาดเล็กมาก ส่วนใหญ่ไม่ไ้เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก ทำให้ไม่มีความถนัดในการสอนวิชานี้มากนัก ประกอบกับส่วนใหญ่ไม่เคยผ่านการอบรมการสอนภาษาอังกฤษมาก่อน และหนังสือ ตำรา หรือเอกสารที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมก็มีน้อย เพราะไม่ไ้จัดไว้ในห้องสมุดมากนัก ทำให้โอกาสที่จะเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอนไม่ค่อยมี จึงยังคงมีความรู้ความเข้าใจด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอนน้อยกว่าครูในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลาง ซึ่งมีผู้มีหน้าที่ในการนิเทศการสอนไม่ว่าจะเป็นศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องในจังหวัดนครราชสีมา ควรจะไ้ดำเนินการนิเทศการสอน โดยพิจารณาความเหมาะสมของระดับความรู้ความเข้าใจในการนิเทศการสอนต่อไป

5.4 คำนี้อการเรียนการสอน

จากผลการวิจัย พบว่า ครูภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษาทุกขนาด ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจด้านนี้อการเรียนการสอนระดับปานกลางถึงดี หมายความว่า ครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ยังมีความรู้ความเข้าใจในค่านที่ไม่ดีพอนั้นเอง ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ พรทิทา เหลืองวัฒนกิจ ที่พบว่า การที่นักเรียนเขียนภาษาอังกฤษแล้วไม่ไ้ผลดีเท่าที่ควร เรียนแล้วก็ไม่สามารถนำไปใช้ได้ และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วก็ยังไม่สามารถฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษไ้คั้นนั้น องค์ประกอบที่เป็นสาเหตุสำคัญของปัญหา คือ ขอบกพร่องที่ครูไม่นิยมใช้อุปกรณ์การสอน ทั้งนี้เนื่องจากครูส่วนใหญ่มีความรู้ด้านการผลิตและการใช้อุปกรณ์การสอนน้อยและคุณภาพค่อนข้างต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้และประสบการณ์ด้านไอศตทัศน์ศึกษา และไม่เคยเข้ารับการอบรมขณะที่เป็นครู จำนวนไอศตทัศน์อุปกรณ์ในโรงเรียนมีน้อยเกินไป และครูไม่มีเวลาผลิตอุปกรณ์การสอน ขาดงบประมาณในการจัดหาหรือจัดซื้อ คั้นนั้นครูจึงต้องการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการผลิตและวิธีใช้อุปกรณ์การสอน และต้องการที่จะไ้รับงบประมาณในการจัดหาหรือจัดซื้อมากขึ้น (พรทิทา เหลืองวัฒนกิจ 2522 : 120-136) ส่วน ชีรพงศ์ แก่นอินทร์ ไ้วิจัยพบว่า ครูต้องการไ้รับคำแนะนำและไ้รับคู่มือในการจัดทำและการใช้อุปกรณ์การสอน (ชีรพงศ์ แก่นอินทร์ 2524 : 79-80) และสุนันทา คุรงศ์พันธุ์ ไ้สรุปผลการวิจัยว่า ครูภาษาอังกฤษมีความต้องการการนิเทศการสอน

ค่านอุปกรณ์การสอนอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูต้องการได้รับคำแนะนำ หรือ จักให้มีการอบรมเกี่ยวกับการผลิตและการใช้อุปกรณ์การสอนและยังต้องการนิเทศการสอน เรื่อง การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดริเริ่มทำอุปกรณ์การสอนเป็น การส่งเสริมให้เด็กได้มีกิจกรรม ทำให้ครูได้มีอุปกรณ์ไว้ในการสอนและนักเรียนภูมิใจ (สุนันทา กุรงค์พันธุ์ 2527 : 105-106)

จากผลการวิจัยที่สอดคล้องกันดังกล่าว จึงเป็นเหตุผลที่น่าเชื่อถือ ได้ว่า ครูประสบปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการผลิตและการใช้อุปกรณ์การสอนโดยแท้จริง และการที่ครูภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษาทุกขนาดในจังหวัดนครราชสีมา มีความรู้ ความเข้าใจในค่านสื่อการเรียนการสอนระดับปานกลางเหมือนกันนั้น อาจจะเป็นเพราะ ในโรงเรียนทุกขนาดยังประสบปัญหาค่านการขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ประจำโรงเรียน และ ยังขาดหนังสือ ตำรา หรือเอกสารสำหรับค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอีกด้วย ดังจะเห็นได้ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่านปัจจัยสนับสนุนการสอนในการวิจัยครั้งนี้ เมื่อครูขาดโอกาส ในการหาความรู้เพิ่มเติมเหมือนกันเช่นนี้ จึงทำให้มีระดับความรู้ความเข้าใจในค่าน สื่อการเรียนการสอนไม่แตกต่างกันนัก

จากที่กล่าวมานี้จะเห็นว่า ครูภาษาอังกฤษยังคงต้องการเพิ่มพูน ความรู้ความเข้าใจในค่านสื่อการเรียนการสอนอยู่ จึงเห็นสมควรให้ศึกษานิเทศก์และผู้มี หน้าที่เกี่ยวข้อง จักการอบรมหรือให้คำแนะนำในเรื่องการผลิตและการใช้อุปกรณ์การสอน หรือสนับสนุนให้ครูช่วยเหลือตนเอง โดยการติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น หน่วย- ศึกษานิเทศก์ วิทยาลัยครู สถาบันสอนภาษา เอ.ยู.เอ. สถานทูตต่าง ๆ สำนักพิมพ์ ต่าง ๆ เพื่อขอคำแนะนำในการจัดทำอุปกรณ์การสอน ขอ หรือขอยืมมาใช้ก็ย่อมจะทำได้ เพราะโดยส่วนใหญ่สถานที่ดังกล่าว มักให้บริการและช่วยเหลือเป็นอย่างดีเสมอ ดังนั้น ผู้มีหน้าที่ในการนิเทศการสอนไม่ว่าจะเป็นศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ในจังหวัดนครราชสีมา ควรจะได้ดำเนินการนิเทศการสอน โดยพิจารณาตามความ เหมาะสมของระดับความรู้ความเข้าใจในการนิเทศต่อไป

5.5 ค่านการวัดผลและประเมินผล

จากผลการวิจัย พบว่า ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีความรู้ความเข้าใจในค่านการวัดผลและ-

ประเมินผลระดับมาก และโรงเรียนขนาดเล็กมาก มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง ซึ่งแสดงว่า ครูภาษาอังกฤษยังต้องการความรู้ความเข้าใจด้านการวัดผลและประเมินผล อยู่ โดยเฉพาะครูในโรงเรียนขนาดเล็กมาก ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ตรงกับงานวิจัยของ จันตรี คุปตะวาทีน ที่วิจัยพบว่า ครูมีปัญหาไม่มั่นใจในการสร้างแบบทดสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาในหลักสูตร ไม่รู้วิธีวิเคราะห์ข้อสอบแบบต่าง ๆ และมีปัญหาในด้านการวัดและประเมินผล ครูจึงต้องการให้มีการอบรม หรือสัมมนาวิชาภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้เกี่ยวกับการวัดและการประเมินผล (จันตรี คุปตะวาทีน 2521 : 71) และชिरพงศ์ แก่นอินทร์ ได้วิจัยพบว่า ครูมีปัญหาและความต้องการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวัดและการประเมินผล (ชिरพงศ์ แก่นอินทร์ 2524 : 79-80) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รวงทอง คำรงสุกิจ ที่พบว่า ทั้งครูและผู้บริหารมีความเห็นว่า สิ่งที่เป็นปัญหาอันดับแรกของการจัดการเรียนการสอน คือ ครูไม่เข้าใจหลักการวัดและการประเมินผล (รวงทอง คำรงสุกิจ 2525 : 117)

เมื่อผลการวิจัยสอดคล้องกันเช่นนี้ จึงพอสรุปได้ว่า ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ยังคงต้องการความรู้ความเข้าใจด้านการวัดผลและประเมินผลเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มากขึ้น ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของศึกษานิเทศก์ และผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งกรมวิชาการ ควรจะจัดการอบรม ให้คำแนะนำ หรือเผยแพร่เอกสาร เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจแก่ครูในด้านการวัดผลและประเมินผล ซึ่งการจะใช้วิธีการใดนั้นขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้มีหน้าที่ในการนิเทศการสอน และบุคลากรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องที่จะต้องพิจารณาว่า วิธีการใดจะเป็นการให้ความรู้ความเข้าใจแก่ครูได้ดีที่สุด ทามระดับความรู้ความเข้าใจของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนแต่ละขนาด ทั้งที่ได้กล่าวมาแล้ว

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งนี้

จากการวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปได้ว่า ครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ยังมีความต้องการเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยพิจารณาจากเกณฑ์ระดับ

ความรู้ความเข้าใจของครูภาษาอังกฤษทั้งระดับปานกลาง จนถึงน้อยและน้อยที่สุด ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ได้นำเสนอแนวทางการนิเทศการสอนครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ในลักษณะของ โปรแกรมการนิเทศ- การสอน ดังได้กล่าวแล้วในบทที่ 5 และการนำเสนอแนวทางการนิเทศการสอนครั้งนี้ ใช้ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเป็นตัวกำหนดหลักการเหตุผล จุดประสงค์ เป้าหมาย เนื้อหา และการประเมินผลของแต่ละ โปรแกรม

สำหรับ โปรแกรมการนิเทศการสอนครูภาษาอังกฤษ ดังได้เสนอมาแล้วนั้น เป็นเพียงแนวทางหนึ่งของการนิเทศการสอนที่กำหนดโปรแกรมไว้อย่างกว้าง ๆ ซึ่งผู้มีหน้าที่ในการนิเทศการสอนไม่ว่าจะเป็นศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร ครูวิชาการ ฯลฯ สามารถใช้เป็นแนวทางในการนิเทศการสอนครูภาษาอังกฤษได้ โดยไม่ใคร่ระบุตายตัวว่าจะต้องใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งเท่านั้น นั่นคือผู้นิเทศการสอนอาจเลือกใช้วิธีการให้ความรู้ โดยการอบรม สัมมนา ประชุมปฏิบัติการ ฯลฯ ได้ตามความเหมาะสม ซึ่งพิจารณาแล้วว่า จะเป็นวิธีการให้ความรู้ความเข้าใจแก่ครูได้อย่างดีที่สุด และตรงกับความต้องการจำเป็นในการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษ และเมื่อครูได้มีโอกาสพัฒนาความรู้ความ- เข้าใจของตน ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยผ่านกระบวนการนิเทศ- การสอนแล้ว ก็เป็นที่คาดหวังได้ว่าการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประ- ศึกษานในจังหวัดนครราชสีมา จะสามารถบรรลุเป้าหมายของหลักสูตรได้ในที่สุด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อนำเสนอแนวทางการนิเทศการสอนครูภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา ในจังหวัดอื่น ๆ
2. ควรมีการวิจัยลักษณะนี้เพื่อเปรียบเทียบความต้องการจำเป็นในการ- นิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในแต่ละจังหวัด
3. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการนิเทศการสอนกับการนิเทศการสอนที่ครูได้รับจริง
4. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา กับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับอื่น ๆ ในเรื่องความต้องการ จำเป็นในการนิเทศการสอน